

[Fiskeriministeren.]

anmode om at hr. Erlendsson og fremskridtspartiet i øvrigt overlader til ministeren selv at vurdere. Det er ministerens egen afgørelse. Hvis hr. Erlendsson kunne påvise, at resultaterne ved NEAFC-konferencen var dårlige, at fiskeriministeriet ikke var i overensstemmelse med fiskerioorganisationerne, var det naturligvis en anden sag. Jeg har ved flere lejligheder forsøgt at præke ind i hovedet på hr. Erlendsson — jeg indrømmer, at det er en meget vanskelig sag at have sat sig for, men man må jo forsøge efter bedste evne — at hvis jeg havde været til stede på den NEAFC-konference, ville det have været i allerhøjeste grad usædvanligt, for dér deltager ikke ministre fra nogen af landene. Den delegation, som tager over, består af embedsmænd fra fiskeriministeriet suppleret op med sagkyndige folk, nemlig repræsentanter for fiskerioorganisationerne, som fungerer som rådgivere over for fiskeriministeriet og fiskeriministeriets embedsmænd. Fiskeriministeren er naturligvis i jævnlig kontakt med delegationen og afgiver sine instrukser om, hvordan delegationen skal stille sig til de forskellige forslag, som bliver forelagt på denne konference. Jeg har hermed endnu en gang forsøgt at forklare, hvordan den slags ting foregår, men om det er lykkedes at få hr. Erlendsson til at forstå det, tvivler jeg på. Jeg gør mig i hvert fald de hæderligste anstrengelser.

Jeg har også set rygtet om, at Storbritannien skulle omgås med tanken om en udvidelse af fiskerigrænserne, sådan som hr. Erlendsson nævnte det heroppefra. Jeg har nu den opfattelse, at jeg vil vente med at tage hatten op, til jeg ser manden. Det er givet, at det ville være meget beklageligt set fra et dansk synspunkt, om det skulle blive en realitet, særlig fordi dansk fiskeri for en meget stor del foregår inden for disse fiskerigrænser.

Om man kunne tænke sig, at England ville overholde EF-bestemmelserne og kun udvide fiskerigrænsen over for lande uden for EF, kan jeg ikke vide, men så ville vi jo i hvert fald i et vist omfang være anderledes stillet.

Hr. Svend Haugaard peger ganske rigtig på de følger, som en gennemførelse af forslaget om rentesikring ville få for andre forslag, ligesom jeg selv var inde på det. Jeg vil

gerne følge tankegangen op og sige, at præcis de samme følger kunne man forestille sig at en ændring af garantisystemet ville få, for så vidt angår andre garantiordninger af lignende karakter. Jeg vil naturligvis være parat til med udvalget, om det ønskes, at drøfte enhver form for lempelig administration af de ordninger, som er gennemført.

Hr. Arnfast stiller mig et spørgsmål, som er så tydeligt og konkret formuleret, at alle, også hr. Arnfast, ved, at det vil være helt umuligt lige så tydeligt og konkret at give et svar. Hr. Arnfast spørger mig nemlig, om det ville have ændret vilkårene, om kvoterne var fordelt gennem EF i modsætning til nu, hvor de er fordelt til de enkelte lande. Det er naturligvis helt umuligt for mig at sige, hvad der ville være sket, om disse kvoter var blevet fordelt gennem EF, gennem en samlet kvotering til EF-landene. Det har jeg ingen mulighed for at sige noget som helst om, men det foranlediger mig alligevel til at sige en bemærkning endnu en gang om kvoterne.

Selv om jeg har sagt det adskillige gange også her i folketinget, er det, ligesom der stadig væk hersker den opfattelse, at de internationale kvoteringer har været årsagen til fiskeriets krise. Det er i bund og grund en urigtig opfattelse. Dansk fiskeri havde i hvert fald pr. 30. september 1975 fisket flere fisk, end det gjorde i 1974, der var et økonomisk rekordår for fiskeriet. Jeg har ikke de endelige tal for 1975, men jeg skulle dog tage meget fejl, om ikke man også for hele 1975 på trods af kvoteringer, på trods af fiskestop, i det mindste har fisket det samme kvantum som i 1974. Men til ganske andre priser. Det er altså ikke fangsternes størrelse, der har været fiskeriets problem, det er priserne højde, og disse priser er internationalt bestemt af en lang række forhold, som hverken fremskridtspartiet eller folketinget eller regeringen har nogen indflydelse på, nemlig spørgsmålet om proteinpriser i den vestlige verden.

Det er derfor, jeg måske kan give udtryk for en lille smule optimisme, idet disse fiskepriser nu er forsigtigt på vej opad, hvilket betyder, at der bliver større indtægter også til fiskerne. Og i og med at fiskerne får større indtægter ved industrifiskeriet, har vi nok stort set løst en lang række af de problemer, vi har i dansk fiskeri, og det er også